

4.2.2015

B8-0098/2015

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par ASV Senāta ziņojumu par CIP veikto spīdzināšanu
(2014/2997(RSP))

Birgit Sippel, Tanja Fajon, Ana Gomes

S&D grupas vārdā

Sophia in 't Veld, Javier Nart

ALDE grupas vārdā

Marie-Christine Vergiat, Barbara Spinelli, Malin Björk,

Marina Albiol Guzmán, Younous Omarjee, Sofia Sakorafa,

Kostas Chrysogonos, Kostadinka Kuneva, Dimitrios Papadimoulis, Marisa Matias

GUE/NGL grupas vārdā

Laura Ferrara, Ignazio Corrao, Laura Agea, Tiziana Beghin,

Rolandas Paksas, Fabio Massimo Castaldo

EFDD grupas vārdā

Eva Joly, Judith Sargentini

Verts/ALE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ASV Senāta ziņojumu par CIP veikto spīdzināšanu (2014/2997(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 2., 3., 4., 6., 7. un 21. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 1., 2., 3., 4., 18. un 19. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un tās protokolus,
- ņemot vērā attiecīgos ANO cilvēktiesību instrumentus, jo īpaši 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, 1984. gada 10. decembra Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem un tās attiecīgos protokolus, kā arī 2006. gada 20. decembra Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus lietās *al-Nashiri* pret Poliju, *Abu Zubaydah* pret Lietuvu, *Husayn (Abu Zubaydah)* pret Poliju, *El-Masri* pret bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, *Nasr* un *Ghali* pret Itāliju un *al-Nashiri* pret Rumāniju,
- ņemot vērā Itālijas tiesas spriedumu, ar ko par līdzdalību 2003. gadā notikušajā Milānas imama *Abu Omar* nolaupīšanā aizmuguriski, piespriežot cietumsodu, notiesāja 22 CIP aģentus, vienu *Air France* pilotu un divus Itālijas aģentus,
- ņemot vērā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus, kas pieņemta pagaidu komitejas darba starpposmā¹,
- ņemot vērā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus²,
- ņemot vērā 2012. gada 11. septembra rezolūciju par iespējamo CIP gūstekņu nogādāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs — saistībā ar EP TDIP komitejas ziņojumu veiktie pasākumi³,
- ņemot vērā 2013. gada 10. oktobra rezolūciju par iespējamo CIP gūstekņu nogādāšanu

---

¹ OV C 303E, 13.12.2006., 833. lpp.

² OV C 287E, 29.11.2007., 309. lpp.

³ OV C 353E, 3.12.2013., 1. lpp.

un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs¹,

- ņemot vērā Amerikas Savienoto Valstu Senāta Īpašās izlūkošanas komitejas (*SSCI*) pētījumu par Centrālās izlūkošanas pārvaldes (CIP) Aizturēšanas un nopratināšanas programmu un par to, kā CIP 2001.–2006. gadā dažādos veidos spīdzinājusi aizturētās personas,
  - ņemot vērā rezolūcijas par Gvantanamo, no kurām jaunākā ir 2013. gada 23. maija rezolūcija par ieslodzīto bada streiku²,
  - ņemot vērā Padomes secinājumus par pamattiesībām un tiesiskumu un par Komisijas 2013. gada ziņojumu par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu (Luksemburga, 2014. gada 5. un 6. jūnijs),
  - ņemot vērā 2014. gada 27. februāra rezolūciju par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā (2012. gads)³,
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 19. marta paziņojumu „Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai” (COM(2014)0158),
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 3. februāra ES pretkorupcijas ziņojumu (COM(2014)0038),
  - ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūciju par ASV Nacionālās drošības aģentūras novērošanas programmu, novērošanas struktūrām dažādās dalībvalstīs un ietekmi uz ES pilsoņu pamattiesībām un transatlantisko sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā⁴,
  - ņemot vērā 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā pamattiesību un pilsonisko brīvību ievērošana ir veiksmīgas pretterorisma politikas būtisks elements;
- B. tā kā Parlaments ir vairākkārt nosodījis CIP slepenās aizturēšanas un ārkārtas pārsūtīšanas programmu, kuras darbībā daudzkārt ir pārkāptas cilvēktiesības, tostarp izmantota spīdzināšana un citāda necilvēcīga vai pazemojoša izturēšanās, nolaupīšana, slepena aizturēšana, aizturēšana bez tiesas un pieļauti neizraidīšanas principa pārkāpumi;
- C. tā kā uz valsts drošības un pretterorisma politiku, neraugoties uz tās īpašo raksturu, neattiecas nekādi atbrīvojumi no atbildības un starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpumi nedrīkst palikt nesodīti;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0418.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0231.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0173.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0230.

- D. tā kā atbildība par ārkārtas pārsūtīšanu, nelikumīgu, slepeno aizturēšanu un spīdzināšanu ir būtiska nolūkā efektīvi aizsargāt un veicināt cilvēktiesības ES iekšpolitikā un ārpolitikā un nodrošināt likumīgu un efektīvu drošības politiku, kam pamatā ir tiesiskums;
- E. tā kā Parlaments ir vairākkārt aicinājis pilnīgi izmeklēt ES dalībvalstu līdzdalību CIP slepenās aizturēšanas un ārkārtas pārsūtīšanas programmā;
- F. tā kā Parlamenta iepriekšējais sasaukums 2013. gada 10. oktobra rezolūcijā¹ aicināja pašreizējo Parlamenta sasaukumu turpināt pildīt un īstenot pagaidu komitejas sniegtās pilnvaras saistībā ar to, ka CIP, iespējams, ir izmantojusi Eiropas valstis ieslodzīto pārvadāšanai un nelikumīgai aizturēšanai, un līdz ar to nodrošināt, ka tās ieteikumiem ir turpinājums, pārbaudīt jaunus elementus, kas varētu rasties, un pilnībā izmantot un attīstīt savas tiesības veikt izmeklēšanu;
- G. tā kā ASV Senāta Īpašās izlūkošanas komitejas ziņojumā atklāti jauni fakti, kas vēl vairāk pamato apsūdzības, ka vairākas ES dalībvalstis, to iestādes un drošības un izlūkošanas dienestu amatpersonas un aģenti ir līdzdarbojušies CIP slepenās aizturēšanas un ārkārtas pārsūtīšanas programmā, dažkārt ļaujoties korupcijai, proti, par savu sadarbību no CIP saņemot ievērojamas naudas summas;
- H. tā kā ASV Senāta Īpašās izlūkošanas komitejas ziņojums atspēko CIP apgalvojumus, ka ar spīdzināšanu esot iegūta informācija, ko nebūtu bijis iespējams iegūt ar parastām, nevardarbīgām nopratināšanas metodēm;
- I. tā kā ASV prezidents Baraks Obama bija apņēmis līdz 2010. gada janvārim slēgt Gvantanamo līča aizturēšanas centru, kurā ieslodzītas 122 personas, kam nav izvirzītas oficiālas krimināltiesas apsūdzības, tostarp 54 personas, kuras ir oficiāli atzītas par atbrīvojamām,
1. atzinīgi vērtē ASV Senāta Īpašās izlūkošanas komitejas lēmumu publicēt kopsavilkumu par tās ziņojumu par Centrālās izlūkošanas pārvaldes Aizturēšanas un nopratināšanas programmu; mudina publicēt visu ziņojuma tekstu bez pārmērīgi un nevajadzīgi aizslepenotām daļām;
  2. ir šausmināts un pauž asu nosodījumu par drausmīgajām nopratināšanas metodēm, kuras bija tipiskas šīm nelikumīgajām pretterorisma operācijām; uzsver ASV Senāta pamatsecinājumu, ka CIP izmantotās vardarbīgās metodes nedeva nekādus izlūkošanas datus, kas būtu ļāvuši novērst turpmākus teroristu uzbrukumus; vēlreiz absolūti nosoda spīdzināšanu;
  3. uzskata, ka nesodāmības gaisotne, kas apvij minēto CIP programmu, ir ļāvusi turpināties pamattiesību pārkāpumiem, par ko liecina arī ASV Nacionālās drošības aģentūras un vairāku ES dalībvalstu slepeno dienestu masveida novērošanas programmas;
  4. aicina ASV izmeklēt daudzus cilvēktiesību pārkāpumus, ko izraisījušas CIP

---

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0418.

pārsūtīšanas un slepenās aizturēšanas programmas, un tiesāt par tiem, kā arī atsaukties uz visiem ES dalībvalstu pieprasījumiem sniegt informāciju, izdot personas un nodrošināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus personām, kas cietušas minētās CIP programmas dēļ;

5. vēlreiz aicina dalībvalstis izmeklēt visas apsūdzības par slepeniem cietumiem to teritorijās, kuros turēti CIP programmā aizturēti cilvēki, un tiesāt šajās operācijās iesaistītās personas, ņemot vērā visus jaunos pierādījumus;
6. pauž bažas par šķēršļiem, ar kuriem saskaras dalībvalstu parlamenti un tiesu iestādes, izmeklējot dažu dalībvalstu līdzdarbību minētajā CIP programmā, par aizbildināšanos ar valsts noslēpumu un nepamatoto dokumentu aizslepenošanu, kuras dēļ nākas izbeigt kriminālprocesus un cilvēktiesību pārkāpēji kļūst faktiski nesodāmi;
7. aicina pieņemt iekšēju ES stratēģiju par pamattiesībām un aicina Komisiju ierosināt pieņemt šādu stratēģiju un ar to saistītu rīcības plānu;
8. uzdod Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai kopā ar Ārlietu komiteju un jo īpaši ar Cilvēktiesību apakškomiteju atsākt izmeklēšanu par „iespējamo CIP gūstekņu nogādāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs” un gada laikā ziņot par to plenārsēdē,
  - ievērojot ieteikumus, kas sniegti 2012. gada 11. septembra rezolūcijā par iespējamo CIP gūstekņu nogādāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā Eiropas valstīs — saistībā ar EP TDIP komitejas ziņojumu veiktie pasākumi¹,
  - veicinot un atbalstot cilvēktiesībām atbilstīgu savstarpējo juridisko palīdzību un izmeklēšanas iestāžu sadarbību tieslietu jomā, kā arī sadarbību starp juristiem, kas iesaistīti atbildības novērtēšanas darbā dalībvalstīs,
  - rīkojot uzklauzīšanu, kurā piedalītos dalībvalstu parlamentu pārstāvji un speciālisti, lai izvērtētu visas pabeigtās un notiekošās parlamentu un tiesu iestāžu izmeklēšanas,
  - rīkojot Parlamenta faktu konstatēšanas braucienus, kuros piedalītos visas ieinteresētās politiskās grupas, uz tām ES dalībvalstīm, kur esot bijuši CIP slepenās aizturēšanas centri,
  - vācot visu attiecīgo informāciju un pierādījumus par iespējamu uzpirkšanu un citiem korupcijas veidiem, kas saistīti ar minēto CIP programmu;
9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

---

¹ OV C 353E, 3.12.2013., 1. lpp.